

ปกิณกะ

สอนนักศึกษาแพทย์ยุคใหม่อย่างไรดี

วินิทร นวลละออง

บทคัดย่อ

หนึ่งในอุปสรรคสำคัญของการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาแพทย์ในปัจจุบันคือ ความแตกต่างของยุคสมัยและบุคลิกภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ความแตกต่างของยุคสมัยเกิดจากนักศึกษาแพทย์ยุคใหม่อยู่ในเจนเนอเรชั่น Y (เกิดระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๙๒ - ๒๐๐๓) ในระหว่างที่อาจารย์ส่วนใหญ่อยู่ในเจนเนอเรชั่น X และเบบี้บูม ซึ่งมีค่านิยมในการใช้ชีวิตต่างกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะกับรูปแบบการเรียนรู้จึงควร ๑) มีโครงสร้างของวิชาอย่างชัดเจน, ๒) เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดสร้างสรรค์, ๓) ให้ความสำคัญกับปัญหาความเครียด และ ๔) มีวิชาวังคับเกี่ยวกับจริยธรรม ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพพบว่า นักศึกษาแพทย์ยุคใหม่มีแนวโน้มถนัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้นกว่าในอดีต นอกจากนี้ยังถนัดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงและเน้นการนำไปใช้ได้จริงมากขึ้น ดังนั้นการสนับสนุนให้อาจารย์ผู้จัดการเรียนการสอนเข้าใจถึงความแตกต่างเหล่านี้จึงช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาด้วย

คำสำคัญ: เจนเนอเรชั่น Y, นักศึกษาแพทย์, อาจารย์, บุคลิกภาพ, ไมเยอร์-บริกส์, คาร์ล จุง

ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาแพทย์ ปัจจัยที่ควรคำนึงถึงนอกเหนือจากความรู้ที่ครอบคลุมเกณฑ์แพทยสภา คือ ตัวของอาจารย์ผู้สอนและตัวของนักศึกษาเอง โดยอุปสรรคอาจเกิดจากทักษะการสอนของอาจารย์หรือทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา นอกจากนั้นยังอาจเกิดจากความแตกต่างระหว่างยุคสมัยและบุคลิกภาพอีกด้วย คุณสมบัติที่สำคัญที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหา คือ การทำความเข้าใจความแตกต่างดังกล่าวและยอมรับในความต่างรวมถึงเปลี่ยนให้เป็นโอกาสสู่การสร้างแพทย์ยุคใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ดังนั้น การทำความเข้าใจเรื่องความแตกต่างระหว่างยุคสมัยและบุคลิกภาพจึงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้เหมาะกับนักศึกษาและช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของนักศึกษายุคใหม่มากขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาเองในการทำความเข้าใจตนเองและนำมาซึ่งการสร้างเอกลักษณ์ของตนเองรวมถึงส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเองอีกด้วย

Generation differences

จากแนวคิดเรื่อง Generation ในมุมมองของชาติตะวันตกพบว่านักศึกษาแพทย์ปัจจุบันซึ่งอยู่ในเจนเนอเรชั่น Y (Millennial Generation; เกิดระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๙๒ - ๒๐๐๓) มีแนวคิดที่แตกต่างจากอาจารย์ซึ่งอยู่ในเจนเนอเรชั่น X (เกิดระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๖๑ - ๑๙๘๑) และเจนเนอเรชั่นเบบี้บูม (เกิดระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๓๔ - ๑๙๖๐) โดยการศึกษาของ Wilson ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑^๑ พบว่ามีลักษณะ ๓ ประการที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ที่เกิดในเจนเนอเรชั่น Y กับเจนเนอเรชั่นอื่นๆ ได้แก่

๑. **Special** - เจนเนอเรชั่น Y จัดเป็นกลุ่มคนที่มีจำนวนมากที่สุด มีสุขภาพดีที่สุด และได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาวอเมริกัน^๒ โดยพ่อแม่ของเด็กกลุ่มนี้อุทิศตัวเพื่อลูก และเด็กส่วนใหญ่มีความสุขเมื่อได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกับครอบครัว

๒. **Sheltered** - เจเนอเรชั่น Y จัดเป็นกลุ่มคนที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างปกป้องมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาวอเมริกัน^๒ เนื่องจากพ่อแม่ส่วนใหญ่เคยผ่านความลำบากในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงพยายามดูแลและปกป้องเพื่อให้ลูกเผชิญกับความยากลำบากน้อยที่สุด

๓. **Confident** - เจเนอเรชั่น Y เป็นกลุ่มที่มีความสุข มั่นใจในตนเอง และมองอนาคตในแง่ดีโดยเฉพาะเรื่องฐานะการเงิน

๔. **Team-oriented** - เจเนอเรชั่น Y ค้นเคยกับการทำงานเป็นกลุ่มและมีทักษะในการประสานงานกับผู้อื่น จึงเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง^๓

๕. **Achieving** - เจเนอเรชั่น Y มีเป้าหมายของความสำเร็จด้านอาชีพการงานต่างจากกลุ่มอื่น โดยเมื่อเทียบกับเจเนอเรชั่นเบบี้บูม ซึ่งมีความทะเยอทะยานและมีแรงขับเคลื่อนจากภายใน เจเนอเรชั่น Y กลับไม่สนใจเรื่องเหล่านี้ แต่กลับได้รับอิทธิพลจากแรงบันดาลใจภายนอกมากกว่า นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับแนวโน้มอาชีพที่จะได้รับความนิยมในอนาคตและความชอบส่วนตัว และมองว่าการศึกษาเป็นหนทางหนึ่งในการเดินทางสู่อาชีพที่ต้องการแต่ไม่ได้เป็นการทำให้เกิดปัญหาหรือเป็นการปฏิรูปตัวเอง

๖. **Pressured** - เนื่องจากเจเนอเรชั่น Y เห็นพ่อแม่ของตนทำงานหนักและพยายามพัฒนาตนเองสู่การเป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขา ตนเองจึงต้องการตั้งหลักปักฐานให้ได้มั่นคงและเร็วที่สุด ความกดดันนี้ทำให้เจเนอเรชั่น Y ไม่เคยอยู่นิ่งจนเวลาในแต่ละวันแทบจะไม่พอให้งานเสร็จ และตัดสินใจความสำเร็จในการเรียนของตนเองจากการมีผลการเรียนที่ดี

๗. **Conventional** - คำอิตของเจเนอเรชั่น Y คือ “ครอบครัว” เช่นเดียวกับเจเนอเรชั่นเบบี้บูมที่อิตคำว่า “เอเลี่ยน” เนื่องจากเจเนอเรชั่น Y หลายคนเกิดในยุคที่มีการหย่าร้างมากและมองเห็นความเปราะบางของสถาบันครอบครัว เขาจึงปรารถนาจะสร้างครอบครัวที่มั่นคงโดยเป็นฝ่ายสร้างความผูกพันกับพ่อแม่และพี่น้องโดยเฉพาะกับแม่ของตน

เมื่อพิจารณาจากความแตกต่างเหล่านี้ การจัดการเรียนการสอนจึงควรตอบสนองต่อลักษณะดังกล่าว โดย Wilson ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑^๔ ให้ความเห็นว่าอาจารย์ควรสอนโดย

๑. มีโครงสร้างของวิชา, งานที่มอบหมาย, และความคาดหวังต่อผลการเรียนอย่างชัดเจน

๒. ให้โอกาสนักศึกษาได้แสดงความคิดสร้างสรรค์, มีส่วนร่วมในการสอนและกิจกรรม และมีทางเลือกมากขึ้น

๓. ให้ความสำคัญกับปัญหาความเครียด เช่น มีวิชาที่ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจที่มาของความเครียดและจัดการกับความเครียดได้, ลดเนื้อหาวิชาที่ไม่จำเป็นลงให้เหลือแต่หัวข้อที่ครอบคลุมเนื้อหาสำคัญและสนับสนุนให้นักศึกษาทำความเข้าใจหัวข้อเหล่านั้นอย่างลึกซึ้งมากขึ้น, เรียนเป็นวิชาย่อยๆ, ยืดหยุ่นวันกำหนดส่งงานให้มากขึ้น, มีการวางแผนจัดการกับปริมาณงานได้ล่วงหน้า, มีระบบตรวจสอบผลการเรียนด้วยตนเอง เช่น ผ่านระบบออนไลน์, และจัดการเรียนการสอนให้คล้ายคลึงกับการเล่นเกม คือได้รับความรู้, รู้สึกผ่อนคลาย, มีการป้อนกลับ (feedback) และได้รับผลตอบแทนทันที

๔. ให้นักศึกษาเข้าร่วมชั้นเรียนวิชานักดับเพลิงกล่าวถึงจริยธรรม เช่น ทำความเข้าใจถึงที่มาและที่ไปของจริยธรรม, ลดการแจกเกรดอย่างฟุ้งเฟ้อโดยจำกัดจำนวนเกรด A แล้วหันไปให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะมากขึ้น และต่อต้านวัฒนธรรมการโกง

Thielfoldt ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗^๕ มีความเห็นว่าประชากรในเจเนอเรชั่น Y มีลักษณะสำคัญ ได้แก่ ชื่นชมในความหลากหลาย, มองโลกในแง่ดีและตามความเป็นจริง, มีความคิดสร้างสรรค์และชอบทำในสิ่งที่ไม่เหมือนใคร, ชอบปรับปรุงกฎเกณฑ์เสียใหม่, ไม่ยึดติดกับสถาบัน, ใช้อินเทอร์เน็ตคล่องแคล่ว, เชื่อมมั่นในเทคโนโลยี, ทำงานหลายอย่างได้อย่างรวดเร็ว และมีครอบครัวเป็นเพื่อน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนสำหรับเจเนอเรชั่น Y จึงควรมีลักษณะ ได้แก่ สร้างสภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างชัดเจนและทำงานโดยเกื้อกูลกัน ให้งานโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล, อาจารย์และนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และอาจารย์ควรเตรียมรับมือกับการเรียกร้องจากนักศึกษาและความคาดหวังที่สูงขึ้นด้วย

Personality differences

จากแนวคิดเรื่องเจเนอเรชั่น Y พบว่านักศึกษาแพทย์ในปัจจุบันมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ดังนั้นการเรียนจึงควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเสมอ ซึ่งในคณะแพทยศาสตร์มีนักศึกษาที่ระดับสติปัญญาใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นความแตกต่างที่ชัดเจนมากกว่าจึงเป็นความแตกต่างของบุคลิกภาพ หนึ่งในทฤษฎีบุคลิกภาพที่เป็นที่รู้จักกว้างขวางที่สุดในโลกคือทฤษฎีไทป์ของคาร์ล จุง (C. G. Jung's personality type theory)^๕ ซึ่งได้รับการพัฒนาให้ทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้นโดย Briggs และ Myers^{๖,๗}

หลักการประเมินบุคลิกภาพตามทฤษฎีไทป์ (Personality Type Indicator) คือ การแบ่งความถนัดทางบุคลิกภาพ (preferences) ออกเป็น ๔ คู่ (dichotomies) บ่งบอกถึงแนวโน้มการใช้พลังงาน, ความถนัดในการรับรู้ข้อมูลใหม่, ความถนัดในการประมวลผลข้อมูล และวิถี

ชีวิตที่ถนัด (ตารางที่ ๑) โดยแต่ละคนจะมีความถนัดอย่างใดอย่างหนึ่งในแต่ละคู่ ดังนั้นเมื่อประเมินแล้วจะทราบรหัสไทป์ (Type codes) เป็นอักษร ๔ ตัวบ่งบอกถึงไทป์ (Type) หรือบุคลิกภาพของเราตามทฤษฎีไทป์ ซึ่งสามารถใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพทางอารมณ์และสังคม

ตารางที่ ๑ The basic model of mental preferences

Mental preferences	รหัสไทป์ (Type codes) และลักษณะบุคลิกภาพ
แนวโน้มการใช้พลังงาน	E (Extraverted) ● ถนัดการดึงพลังงานออกมาจากสิ่งที่อยู่รอบตัว จึงมักเข้าหาผู้คนหรือสิ่งอื่นๆ รอบตัวเพื่อให้รู้สึกกระฉับกระเฉงขึ้น ● ทำก่อน คิดทีหลัง ● รู้สึกเปล่าเปลี่ยวถ้าต้องถูกตัดขาดจากการมีปฏิสัมพันธ์หรือพบปะกับคนอื่น ● เปิดกว้างต่อคนอื่นหรือสิ่งอื่นๆ ที่เข้ามาหา เกิดแรงบันดาลใจได้ง่ายจากสิ่งรอบตัว ● มีความสุขกับความสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบ และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น I (Introverted) ● ถนัดการดึงพลังงานออกมาจากสิ่งที่อยู่ภายในตัว จึงมักต้องการ “เวลาส่วนตัว” มากเพื่ออยู่อย่างสงบและชาร์ตพลังงาน ● คิดก่อน แล้วค่อยทำ ● รู้สึกเหนื่อยและหมดแรงถ้าไม่มีเวลาเป็นส่วนตัวเพียงพอสำหรับคิดและไตร่ตรอง ● ไม่ค่อยตอบรับคนอื่นหรือสิ่งต่างๆ ที่เข้ามาหา เกิดแรงบันดาลใจได้ลึกๆ ภายใน ● ชอบการสื่อสารแบบตัวต่อตัวและความสัมพันธ์แบบพิจารณาเป็นรายๆ ไป
ความถนัดในการรับรู้ข้อมูลใหม่	S (Sensing) ● มีใจจดจ่ออยู่กับ “ปัจจุบัน” และพิจารณาถึงความเป็นจริงในปัจจุบัน ● ใช้ประสบการณ์ที่เคยได้รับผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าในการเรียนรู้ ● สร้างสิ่งใหม่ๆ ขึ้นบนรากฐานของประสบการณ์ในอดีต ● สามารถดึงความทรงจำขึ้นมาเป็นข้อมูลที่เที่ยงตรงและมีรายละเอียดมาก ● ชอบความชัดเจน, ข้อมูลที่เป็นรูปธรรม, ไม่ชอบการคาดเดาในสิ่งที่ไม่แน่นอน N (Intuitive) ● มีใจจดจ่ออยู่กับ “อนาคต” และพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในอนาคต ● ใช้จินตนาการคิดสิ่งที่น่าจะเป็นไปได้ขึ้นมาช่วยในการเรียนรู้ ● สร้างสิ่งใหม่ๆ ขึ้นบนรากฐานของความเข้าใจในทฤษฎี ● สามารถดึงความทรงจำขึ้นมาเป็นหลักการคร่าวๆ, บริบทที่อยู่รอบๆ, หรือความเชื่อมโยง ● ชอบสิ่งที่คลุมเครือ, ไม่มีข้อมูลชัดเจน หรือต้องคาดเดาความหมายเอง
ความถนัดในการประมวลผลข้อมูล	T (Thinking) ● ชอบสรุปสิ่งต่างๆ ด้วยการ “คิด” ซึ่งเกิดจากการทำความเข้าใจจุดประสงค์ของงาน, ใช้เหตุและผล, คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ● ค้นหาความจริงหรืออนุมานตามเหตุและผลที่ควรจะเป็นเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ● มักคิดทำอะไรโดยมุ่งผลสำเร็จของงานหรือการบรรลุวัตถุประสงค์ ● ชำนาญการทำงานตามวัตถุประสงค์หรือคิวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ● ยอมรับว่าความขัดแย้งเป็นเรื่องธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นได้ F (Feeling) ● ชอบสรุปสิ่งต่างๆ ด้วยการ “รู้สึก” ซึ่งเกิดจากการทำความเข้าใจภาพกว้างๆ ของงาน, ใช้สัญชาตญาณ, มุ่งเน้นให้ทุกฝ่ายกลมเกลียว และได้ประโยชน์ร่วมกัน ● ใช้ความรู้สึกส่วนตัวหรือสังเกตผลกระทบต่อกันอื่นเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ● มักอ่อนไหวหรือคล้อยตามปฏิกิริยาหรือความต้องการของคนรอบข้าง ● ชำนาญการทำงานเพื่อให้ทุกคนเข้าใจกันและแสดงความเห็นที่ทุกคนมักเห็นด้วย ● ไม่สบายใจเมื่อพบความขัดแย้ง ถ้าพบความไม่ลงรอยกันจะรู้สึกอึดอัดขึ้นมาทันที

ตารางที่ ๑ The basic model of mental preferences (ต่อ)

Mental preferences	รหัสไทป์ (Type codes) และลักษณะบุคลิกภาพ	
วิถีการดำเนินชีวิต (lifestyle) ที่เน้น	J (Judging)	P (Perceiving)
	- ยึดถือการตัดสินใจของคนเป็นที่ตั้ง - วางแผนอย่างละเอียดล่วงหน้าก่อนลงมือทำ - มีสมาธิกับงานที่ทำอยู่ตรงหน้า - ต้องทำงานให้เสร็จทีละอย่างจึงจะสามารถทำงานต่อไปได้ - อ่อนไหวต่อ deadline ถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่งจะทำงานได้ดีที่สุดและไม่เครียด - มักดำเนินชีวิตตามเป้าหมาย, กำหนดส่ง และตารางเวลา	- ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ - ลงมือทำไปเลยแล้วค่อยวางแผนขณะทำหรือหลังจากทำไปบ้างแล้ว - ทำงานไปด้วยเล่นไปด้วยได้ - ชอบทำงานหลายๆ อย่างพร้อมกันเพื่อไม่ให้เบื่อ - มีภูมิคุ้มกันต่อ deadline จะทำงานได้ดีที่สุดเมื่อใกล้ถึงกำหนดส่งมาก ๆ - มักหลีกเลี่ยงงานที่ไม่ยืดหยุ่น, ขาดอิสระ หรือไม่หลากหลาย

ในการเรียนพบว่า การประเมินบุคลิกภาพมีความสำคัญอย่างมากต่อทั้งอาจารย์และนักเรียน โดยมหาวิทยาลัยแห่งรัฐจอร์เจียได้สอนหลักสูตรการประเมินบุคลิกภาพตามทฤษฎีไทป์ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาครุศาสตร์ เพื่อให้ทำความเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนประเภทต่างๆ และเพื่อให้อาจารย์สามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนให้ได้มากที่สุด นอกจากนั้นยังแนะนำเทคนิคการเรียนรู้ให้ได้เต็มประสิทธิภาพของนักเรียนไทป์ต่างๆ ด้วย^๕ นอกจากนั้นยังสามารถใช้ค้นหารูปแบบการเรียนรู้ (learning style) ในนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ระดับสูงได้เช่นกัน^๖

ในไทยมีการศึกษาโดยรองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเรือน แก้วกังวาล ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕^๗ โดยใช้แบบประเมิน MBTI® (Myers-Briggs Type Indicators) เพื่อศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษา ๖ สาขาอาชีพรวมถึงนักศึกษาแพทย์ พบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษาแพทย์มีบุคลิกภาพแบบ INFJ, INFP, และ ISFP มากที่สุดตามลำดับ (ร้อยละ ๓๕.๔๗, ๑๕.๖๕ และ ๑๕.๓๓) ส่วนใหญ่เป็น Introverts ซึ่งถนัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ร้อยละ ๘๖.๒๗) ความถนัดในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ พบว่า Sensings ซึ่งถนัดการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง ๕ และเน้นการนำไปใช้ได้จริงพบร้อยละ ๔๘.๘๔ ใกล้เคียงกับ Intuitions (ร้อยละ ๕๑.๑๖) ซึ่งถนัดการเรียนรู้โดยสร้างกรอบความคิดและคำนึงถึงความเป็นไปได้ในอนาคต ส่วนการประมวลผลความคิดและการตัดสินใจพบว่าส่วนใหญ่เป็น Feelings (ร้อยละ ๗๗.๑๘) ซึ่งถนัดการตัดสินใจโดยคำนึงถึงค่านิยมส่วนบุคคลและความปรองดอง ในระหว่างที่ Thinkings พบร้อยละ ๒๒.๘๒ ซึ่ง

เป็นกลุ่มที่ตัดสินใจโดยใช้เหตุและผลเป็นหลัก ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีการสำรวจบุคลิกภาพในนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๔ ก่อนเปิดภาคเรียนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จำนวน ๘๐ คน (ร้อยละ ๑๐๐) โดยวินิทรานวละออง พบว่านักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบ ISFJ, INFJ, และ ESFJ มากที่สุด (ร้อยละ ๑๗.๕, ๑๓.๗๕ และ ๑๒.๕๐ ตามลำดับ) ส่วนใหญ่เป็น Introverts, และ Feelings (ร้อยละ ๖๕ และ ๗๒.๕ ตามลำดับ) เช่นเดียวกับงานวิจัยในอดีตซึ่งพบร้อยละ ๘๖.๒๗ และ ๗๗.๑๘ ตามลำดับ ส่วน Sensings พบมากกว่า Intuitions เป็นอัตราส่วน ๒:๑ ต่างจากการศึกษาในอดีตซึ่งใกล้เคียงกัน ส่วนบุคลิกภาพที่ไม่พบเลยในนักศึกษาแพทย์จากการศึกษาทั้งสอง ได้แก่ ENTJ และ ENTP

จากผลการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า ๑) นักศึกษาแพทย์ในปัจจุบันแม้ส่วนใหญ่มีความถนัดในการใช้พลังงานแบบ Introverts ซึ่งถนัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่แนวโน้มของนักศึกษาแบบ Extroverts ซึ่งถนัดการเรียนรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น เพื่อน, ผู้ป่วย หรืออาจารย์ มีแนวโน้มสูงขึ้นประมาณเท่าตัว และเมื่อพิจารณาร่วมกับแนวคิดเรื่องเจเนอเรชั่น Y พบว่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ไปอีกประมาณ ๑๕ ปี จนถึงรุ่นนักศึกษาแพทย์ในเจเนอเรชั่นนี้ ๒) ความถนัดในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ พบว่ามีแนวโน้มเป็น Sensings เพิ่มขึ้น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาในปัจจุบันคือเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส เช่น การฝึกปฏิบัติให้มากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการสอนแบบบรรยาย

หรืออ่านหนังสือด้วยตนเองซึ่งเป็นความถนัดของกลุ่ม Intuitions^{๕,๑๑,๑๒} และ ๓) ความถนัดในการประมวลผลความคิดและตัดสินใจพบว่าส่วนใหญ่เป็น Feelings มากกว่า Thinkings กว่าเท่าตัวเช่นเดียวกับในอดีต แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ในคณะแพทยศาสตร์สามารถหล่อหลอมให้นักศึกษาส่วนใหญ่คำนึงถึงความต้องการของผู้คนเป็นหลักซึ่งเป็นคุณสมบัติของแพทย์ที่มีความเมตตา ส่วนกลุ่มน้อยซึ่งถนัดในการตัดสินใจโดยยึดเหตุผลและผลเป็นหลักก็มีความเมตตาได้เช่นกันแต่โดดเด่นในการคิดอย่างเป็นระบบซึ่งสามารถสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมใหม่ๆ ให้วงการแพทย์ได้ ดังนั้นแนวทางพัฒนาคือสนับสนุนให้นักศึกษาแพทย์กลุ่ม Feelings ได้เรียนรู้วิธีการคิดอย่างเป็นระบบมากขึ้นในระหว่างที่สนับสนุนให้นักศึกษาแพทย์กลุ่ม Thinkings มีโอกาสเรียนรู้ทักษะการสื่อสารและการเข้าใจจิตใจของผู้อื่นให้มากขึ้น อย่างไรก็ตามบุคลิกภาพแบบ ENTJ และ ENTP ซึ่งเป็นบุคลิกภาพของผู้นำโดยธรรมชาติไม่พบในนักศึกษาแพทย์เลย คณะแพทยศาสตร์อาจสนับสนุนให้นักศึกษากลุ่ม Thinkings และ Intuitions พัฒนาดนเองขึ้นเป็นบุคลิกภาพทั้งสองแบบนี้ได้โดยการพัฒนาความเป็น Extraverts ซึ่งถนัดการเข้าสังคมและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการสนับสนุนการเรียนแบบกลุ่มหรือการทำกิจกรรมระหว่างคณะให้มากขึ้น นอกจากนี้อาจปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของนักศึกษากลุ่ม Judgings (ร้อยละ ๖๓.๖๕) ซึ่งต้องวางแผนล่วงหน้าเสมอให้ฝึกการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและยืดหยุ่นมากขึ้น เช่น เพิ่มเดิมการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหา หรือสอนความรู้ที่ปรากฏในวารสารวิชาการใหม่ๆ นอกเหนือจากการสอนเฉพาะเนื้อหาในตำรา เป็นต้น ส่วนวิถีชีวิตของนักศึกษากลุ่ม Perceiving (ร้อยละ ๓๖.๓๕) ซึ่งมักไม่วางแผนล่วงหน้าและปล่อยให้ชีวิตดำเนินไปตามที่เป็นอาจหันมาฝึกการวางแผนล่วงหน้าบ้าง สามารถทำได้โดยกำหนดเวลาส่งงานเป็นระยะและมีการติดตามความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ หรือกำหนดให้อ่านหัวข้อที่ต้องเรียนมาก่อนล่วงหน้าแล้วนำมาอภิปรายในห้องเรียน เป็นต้น^{๑๑,๑๒}

สรุป

การจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาแพทย์ยุคใหม่เป็นความท้าทายของอาจารย์อย่างมาก ความแตกต่างของเจเนอเรชันทำให้อาจารย์และนักศึกษาแพทย์มีค่านิยมต่างกัน ส่งผลให้ความคาดหวังของอาจารย์อาจไม่ตรงกับความเป็นจริง เช่น คาดหวังว่านักศึกษาแพทย์ที่ดีคือคนที่ตั้งใจเรียนอย่างหนักและทำคะแนนได้มาก แต่ในความเป็นจริงสิ่งที่นักศึกษา

ในเจเนอเรชัน Y ต้องการไม่ใช่การเข้าใจความรู้อย่างถ่องแท้หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา แต่ต้องการเป็นแพทย์ที่สามารถดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงคาดหวังว่าอาจารย์จะชื่นชมคนที่มีความรับผิดชอบต่อการเรียนมากกว่าคนที่ได้เกรด A นอกจากนั้นความแตกต่างของบุคลิกภาพก็มีผลต่อความคาดหวังด้วย เช่น อาจารย์คาดหวังว่านักศึกษาควรทำความเข้าใจเนื้อหาได้จากการบรรยายในห้องเรียน แต่จากแนวโน้มนักศึกษาที่ถนัดการเรียนรู้แบบ Sensings มากขึ้นทำให้ทราบว่านักศึกษาแพทย์มีแนวโน้มทำความเข้าใจเนื้อหาได้จากการเรียนแบบประยุกต์เพื่อนำไปใช้ได้จริงและการเรียนภาคปฏิบัติมากขึ้น เป็นต้น หากอาจารย์ในคณะแพทยศาสตร์มองเห็นแนวโน้มของนักศึกษาแพทย์ยุคใหม่อย่างชัดเจนแล้ว การจัดการเรียนการสอนย่อมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาดีขึ้นอย่างมากด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. Wilson M, Gerber LE. How Generational Theory Can Improve Teaching: Strategies for Working with the "Millennials". *Currents in Teaching and Learning*. 2008 Fall;1:29-44.
2. Strauss W, Howe N. *Millennials rising: The next great generation*. New York: Vintage Books; 2000.
3. Twenge J. *Generation me: Why today's young Americans are more confident, assertive, entitled-and more miserable than ever before*. New York: Free Press; 2006.
4. Thielfoldt D, Scheef D. *Generation X and The Millennials: What You Need to Know About Mentoring the New Generations* [Internet]. 2004 Aug [cited 2010 May 18]; Available from: <http://www.abanet.org/lpm/lpt/articles/mgt08044.html>
5. Jung CG. *Psychological Types*. New Jersey: Princeton University Press; 1971.
6. Myers IB. *Manual: The Myers-Briggs Type Indicator*. Consulting Psychologists Press; 1962.
7. Myers IB, McCaulley MH. *Manual: A Guide to the Development and Use of the Myers-Briggs Type Indicator*. Consulting Psychologists Press; 1985.

๘. Gordon DL. Looking at Type and Learning Styles. FL USA: Center for Applications of Psychological Type; 1997.
๙. Brightman HJ. Student Learning and the Myers-Briggs Type Indicator [Internet]. [cited 2010 May 12]; Available from: <http://www2.gsu.edu/~dschjb/wwwmbti.html>
๑๐. ศรีเรือน แก้วกังวาล. ลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษา ๖ สาขาอาชีพ (กฎหมาย คอมพิวเตอร์ แพทยศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์) จากการชี้วัดของ Myers Briggs Type Indicator (MBTI). จุลสารไทยคดีศึกษา. ๒๕๔๕;๑๘:๓๗-๕๖.
๑๑. Kroeger O, Thuesen JM, Rutledge H. Type Talk at Work (Revised): How the 16 Personality Types Determine Your Success on the Job. Revised. New York: Delta; 2002.
๑๒. Baron R. What Type Am I?: The Myers-Brigg Type Indication Made Easy. New York: Penguin Publishing; 1998.

Abstract

How to instruct the Generation Y medical students

Winitra Nuallaong

Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Thammasat University

The obstacles of instructing a medical student probably come from the Generational and personality differences between an instructor and a student. Since a current medical student is in the Generation Y while almost instructors are in the Generation X and Baby Boom, today's class would better develop 1) clarity in course structure, 2) significant opportunities for student initiative, 3) awareness of stress-reduction and 4) a course-long conversation on the ethical dimensions in order to match student's learning style. Moreover, personality difference shows a medical student prefers to participate in a group studying and learn more specific practical point. Thus, instructors would be encouraged to aware an individual difference in order to improve educational productivity as well as promote relationship with a student.

Key words: Generation Y, Medical student, Instruction, Personality, MBTI, Myers-Briggs, Carl Jung